

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 października 1959 r.

w sprawie zasad podziału zysków oraz zasad i trybu rozliczeń z tytułu zysków i strat pomocniczych gospodarstw rolnych jednostek budżetowych podległych Ministrowi Rolnictwa.

Na podstawie art. 51 pkt 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. Działające według zasad rozrachunku gospodarczego pomocnicze gospodarstwa rolne jednostek budżetowych budżetu centralnego podległych Ministrowi Rolnictwa, wykonujące działalność w zakresie produkcji roślinnej, hodowlanej, ogrodniczej, rybackiej i przetwórczości rolniczej oraz działalność naukowo-badawczą lub dydaktyczną, dokonują podziału zysków oraz rozliczają się z tytułu zysków i strat z budżetem centralnym na zasadach ustalonych zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 2 października 1959 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu rozliczeń państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej z tytułu zysków i strat z budżetami terenowymi lub z budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 87, poz. 457), zwanego w dalszym ciągu „zarządzeniem”, z następującymi zmianami:

- 1) Pomocnicze gospodarstwa rolne instytutów naukowo-badawczych rozliczają się z budżetem centralnym z tytułu zysków i strat poprzez rachunki rozliczeń instytutów, spełniających w stosunku do gospodarstw funkcje zarządu w rozumieniu zarządzenia. Wpłaty do budżetu z rachunków rozliczeń i dotacje na te rachunki stanowią dochody i wydatki budżetowe instytutów.
- 2) Pomocnicze gospodarstwa rolne szkół rolniczych rozliczają się z budżetem centralnym z tytułu zysków i strat poprzez rachunki rozliczeń administrowane przez oddziały oświaty rolniczej wydziałów rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz rachunek rozliczeń administrowany przez Ministerstwo Rolnictwa.
- 3) Właściwymi organami finansowymi w rozumieniu § 15 ust. 1, 2 i 3 zarządzenia są:
  - a) dla pomocniczych gospodarstw rolnych — wydziały finansowe prezydiów powiatowych rad narodowych właściwych terenowo dla siedziby gospodarstwa,

- b) dla oddziałów oświaty rolniczej, wydziałów rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych — wydziały finansowe tych prezydiów,
- c) dla instytutów naukowo-badawczych i Ministerstwa Rolnictwa — wydziały finansowe prezydiów rad narodowych miast właściwych terenowo dla siedziby tych jednostek.

§ 2. Pomocnicze gospodarstwa rolne jednostek budżetowych podległych Ministrowi Rolnictwa, nie działające według zasad rozrachunku gospodarczego, finansowane są według zasad określonych dla środków specjalnych, zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-60, poz. 914 z późniejszymi zmianami).

§ 3. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 lutego 1958 r. w sprawie zasad organizacji i systemu finansowego gospodarstw pomocniczych szkół rolniczych podległych Ministrowi Rolnictwa (Monitor Polski Nr 25, poz. 146),
- 2) w stosunku do pomocniczych gospodarstw rolnych jednostek budżetowych budżetu centralnego, podległych Ministrowi Rolnictwa — §§ 7, 10 i 12 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 1952 r. w sprawie zasad organizacji i systemu finansowego gospodarstw pomocniczych, prowadzonych przez jednostki budżetowe według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr A-37, poz. 545).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1959 r.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 20 sierpnia 1959 r.

w sprawie ustalenia uposażenia i kwalifikacji pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa w Resortowej Komisji Arbitrażowej przy Ministrze Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych (Dz. U. Nr 31, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa w Resortowej Komisji Arbitrażowej, działającej na

podstawie rozporządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu z dnia 16 maja 1955 r. w sprawie ustanowienia arbitrażu resortowego (Dz. U. Nr 14, poz. 75) oraz rozporządzenia Ministra Budownictwa i Osiedli z dnia 11 maja 1954 r. w sprawie ustanowienia arbitrażu resortowego (Dz. U. Nr 23, poz. 86), ustanawia się następującą tabelę stanowisk i wynagrodzeń:

Lp.	Stanowisko	Grupa uposażenia zasadniczego	Stawka dodatku funkcyjnego
1	przewodniczący	I	1
2	zastępca przewodniczącego	I, II lub III	2, 3 lub 4
3	arbitr resortowy	I, II lub III	—
4	asesor p.o. arbitra resortowego	IV, V, VI lub VII	—
5	asesor arbitrażu	VIII	—
6	aplikant	IX	—

2. Uposażenie zasadnicze wynosi miesięcznie:

w grupie	I	—	3.700 zł
"	II	—	3.200 zł
"	III	—	2.700 zł
"	IV	—	2.400 zł
"	V	—	2.100 zł
"	VI	—	1.850 zł
"	VII	—	1.600 zł
"	VIII	—	1.400 zł
"	IX	—	1.200 zł

3. Stawki dodatku funkcyjnego wynoszą miesięcznie:

1	—	1.300 zł
2	—	1.100 zł
3	—	950 zł
4	—	800 zł

§ 2. 1. Przewodniczący i zastępca przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej powinni mieć kwalifikacje sędziowskie i 10 lat praktyki zawodowej, arbitrzy resortowi — wyższe wykształcenie prawnicze, przy czym zaliczenie do I grupy uposażenia zasadniczego wymaga ponadto co najmniej 10 lat praktyki zawodowej, do II grupy uposażenia zasadniczego — 7 lat praktyki zawodowej, do III grupy uposażenia zasadniczego — 4 lata praktyki zawodowej, asesor arbitrażu — wyższe wykształcenie prawnicze i co najmniej 2 lata pracy zawodowej; aplikant — wyższe wykształcenie prawnicze.

2. Z dziesięciu lat praktyki wymaganej dla stanowiska arbitra w I grupie co najmniej pięć lat powinno przypadać na pracę na stanowiskach arbitra resortowego lub na kierowniczych stanowiskach w administracji państwowej albo gospodarczej.

3. Przez praktykę zawodową rozumie się pracę w komisjach arbitrażowych lub pracę w administracji państwowej albo gospodarczej na stanowiskach, które dają rękojmię nabywania należytej znajomości zasad i przepisów obowiązujących w gospodarce narodowej.

§ 3. 1. Arbitrem resortowym może być mianowana osoba, która ukończyła 26 lat życia i złożyła egzamin na arbitra resortowego.

2. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych określi zakres egzaminu na arbitra resortowego, skład komisji egzaminacyjnej oraz postępowanie komisji egzaminacyjnej.

3. Warunku złożenia egzaminu na arbitra resortowego nie stosuje się do osób, które w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia pełniły funkcje arbitra resortowego, o ile posiadają kwalifikacje określone w § 2.

§ 4. Dodatek funkcyjny nie przysługuje w okresie urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których dodatek jest przywiązany. W ostatnim przypadku jednak wstrzymanie wypłaty dodatku uzależnione jest od decyzji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 5. 1. Pracownikiem wymienionym w § 1 ust. 1 pkt 1—4 przysługują się dodatki za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat wynosi 150 zł miesięcznie za każde 3 lata służby w dziale orzecznictwa Resortowej Komisji Arbitrażowej i nie może przekraczać kwoty 600 zł.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry, począwszy od 1 dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

4. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych może na wniosek Przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej zaliczyć pracownikowi do wysługi lat również okres innej służby (wykonywania zawodu) na stanowiskach w organach wymiaru sprawiedliwości, administracji państwowej lub gospodarczej, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

§ 6. Przy przyjęciu do pracy przysługują się pracownikowi najniższą grupę uposażenia zasadniczego przewidzianą w tabeli wynagrodzeń. Ze względu na wyjątkowe kwalifikacje, charakter dotychczasowej pracy zawodowej — może być pracownikowi przyjmowanemu przyznana wyższa grupa uposażenia.

§ 7. Zakwalifikowania pracowników orzecznictwa, zatrudnionych w dniu wejścia w życie zarządzenia, dokonuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na wniosek Przewodniczącego Resortowej Komisji Arbitrażowej.

§ 8. Pracownicy objęci niniejszym zarządzeniem zachowują prawo do uposażenia netto ostatnio pobieranego, jeżeli jest ono łącznie z dodatkami wyższe od przewidzianego zarządzeniem dla zajmowanego stanowiska.

§ 9. Pracownikom wymienionym w § 1 ust. 1:

a) obniża się skalę podatku od wynagrodzeń do wysokości określonej w § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 44, poz. 202),

b) ustala się zniżki rodzinne przewidziane w art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń w wysokości określonej w § 3 powołanego pod lit. a) rozporządzenia Ministra Finansów.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1959 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. W. Kopeć